

## DARY WDZIĘCZNOŚCI

**Tekst biblijny:** 2 Kor 9,6-7

**Cel lekcji:**

**Poznanie:** Zrozumienie ścisłej zależności między sercem opływającym wdzięcznością a praktykowaniem ofiarności.

**Odczucie:** Docenienie głębi miłosiernej łaskowości Boga i ochocze korzystanie z okazji do odpowiadania na nią.

**Działanie:** Poszukiwanie sposobów okazywania ofiarności.

**Plan nauczania**

**I. Poznanie: Ofiarność wypływająca z serca.**

- A. Jak nasz sposób korzystania z pieniędzy wskazuje, co jest naprawdę ważne dla nas?
- B. Jakie warunki stymulują nas do oddawania tego, co dla nas najlepsze?
- C. Jak Bóg mierzy naszą ofiarność?
- D. Jak ofiarność jest związana z rozwojem naszej wiary?

**II. Odczucie: Doświadczenie serca.**

- A. Co różni ochoczego dawcę, o którym mówi Paweł, od przypadkowego czy skąpego dawcy?
- B. Jak możemy rozwijać ochoczą ofiarność i tłumić skłonność do sknerstwa?
- C. Jak możemy rozwijać wdzięczność, która prowadzi do doświadczenia ochoczej ofiarności?

**III. Działanie: Ochocza ofiarność.**

- A. Jak ochocza ofiarność zachęca nas do jeszcze bardziej ochoczej ofiarności?
- B. Dlaczego niemożliwe jest okazywanie ochoczej ofiarności, jeśli nasze serce nie jest wypełnione wdzięcznością?
- C. Jakie są praktyczne kroki prowadzące do, jak to nazywa Paweł, obfitego siewu?

**Podsumowanie:** Bóg ma upodobanie w ochoczych dawcach. Pogodna postawa takich dawców świadczy, że stale doświadczają wdzięczności za obfite błogosławieństwa, którymi Bóg darzy swoje dzieci.

## Cykl nauczania

### Etap 1 - Motywowanie

**Tekst biblijny:** 2 Kor 9,6-7

**Kluczowa koncepcja duchowego rozwoju:** Ponieważ Bóg zainicjował proces ofiarności, jest ona z natury najradośniejszym działaniem, w jakim ludzie mogą współuczestniczyć ze Stwórcą i Odkupicielem, ich najlepszym Przyjacielem.

**Tylko dla nauczyciela:** Oczywiście jest, że Bóg miłuje ochoczych dawców, ale równie oczywiste jest to, że ochoczy dawcy miłują Boga (i mają w Nim upodobanie). Więź miłości prowadzi ich do ochoczej szczodrości. Ci, którzy nie okazują ofiarności albo czynią to z niechęcią, w jakiś sposób rozmiągają się z tą więzią miłości, więc ofiarność stała się dla nich jedynie finansowym ciężarem, a nie duchowym wyzwaniem. Nei sposób przecenić tego czynnika miłości, gdyż wdzięczność zrodzona z miłości jest tym, co odróżnia radosną szczodrość od ponurego sknerstwa.

**Wstępne zadanie:** Rozważ listę przymiotników dołączoną do tego zadania. Poproś uczestników, by przypisali każdy z nich albo ochoczemu dawcy, albo niechętnemu dawcy lub komuś, kto wystrzega się ofiarności. Poproś, by uzasadnili swój wybór. Skieruj uwagę uczestników lekcji na to, do czego prowadzą określone postawy i wzorce w kwestii ofiarności. Zapytaj uczestników lekcji, które postawy czy zapatrywania chcieliby naśladować.

Lista przymiotników:

- odważny
- konserwatywny
- lekkomyślny
- zamknięty w sobie
- inspirujący
- ostrożny
- trzeźwo myślący
- wytrwały
- niezdyscyplinowany
- nietolerancyjny
- zrównoważony
- spontaniczny
- permiywny
- optymistyczny
- dumny
- wyobcowany
- wrażliwy
- zmartwiony
- śmiały
- wierny
- wyrozumiały
- zadowolony
- cierpliwy
- niespokojny
- idealistyczny
- niezależny
- bojaźliwy
- przygnębiony
- pełen szacunku
- szczodry

Lekcja 9 – 3 marca, *Dary wdzięczności*

- spokojny
- podejrzliwy

## Etap 2 - Badanie

**Tylko dla nauczyciela:** Pomóż uczestnikom lekcji zrozumieć, że *Pismo Święte* wyraźnie wskazuje różnicę między dziesięcinami a dobrowolnymi darami. Jedne i drugie są oczekiwane, ale różnią się w istotny sposób.

### Komentarz biblijny

#### I. Dziesięcina i dobrowolne dary (przeczytaj Łk 2,21-24; Kpł 12,1-8; 2 Krl 12,4-5).

Dziesięcina z definicji jest określoną częścią dochodu - to 1/10 czyli 10 procent. Dobrowolne dary nie były z góry określone, ale zamożniejsi Izraelici składali większe dary. Ciekawym przykładem jest pewne wydarzenie związane z narodzeniem Chrystusa. W Łk 2,21-24 czytamy o rytuale oczyszczenia, jakiemu została poddana Maria po urodzeniu Chrystusa. Standardową ofiarą związaną z tym rytuałem (Kpł 12,1-8) był baranek, ale dla ubogich osób, których nie było stać na baranka, prawo przewidywało wyjątek (nie wymówkę). Fakt, iż Maria złożyła w ofierze gołębice wyraźnie świadczy o jej ubóstwie.

Dziesięcina nie była stopniowana i jednakowo dotyczyła wszystkich. Natomiast dary i ofiary miały być stosowne do poziomu zamożności dawcy czy ofiarującego - bogatsi mieli ofiarować więcej, a ubożsi mniej. Dziesięcina była przeznaczona na utrzymanie kapłanów i Lewitów będących odpowiednikami pastorów w izraelskim systemie religijnym.

Ofiary także w pewnej części służyły utrzymaniu kapłanów, niezależnie od dziesięciny, zaś na utrzymanie samej świątyni zbierano specjalne dary (2 Krl 12,4-5). Podczas gdy ofiary związane z pojednaniem były przeznaczone dla kapłanów, dobrowolne dary z pokarmów mogły być spożywane przez wyznawców i ich bliskich *wraz z zaproszonymi gośćmi, sierotami i wdowami czyli osobami pokrzywdzonymi przez los, które nie były w stanie same się utrzymać* (Pwt 16,11-14). Ponadto w Nowym Testamencie wierzący w Koryncie zostali pochwaleni za to, że zbierali dary na potrzeby tych, których dotknęło ubóstwo wskutek prześladowania za to, że zostali chrześcijanami.

**Do omówienia:** Opisz różnice między dziesięciną a darami opisanymi w *Biblii*. Dlaczego powinniśmy oddawać Bogu jedno i drugie?

#### II. Alabastrowy flakonik (przeczytaj Łk 7,37-47; 8,2; Wj 34,26; Kpł 22,19-24; Lb 18,29).

Bezbrzeżna ofiarność Boga budzi w sercach ludzi szczerą szczodrość. Jedną z najpiękniejszych ilustracji tej autentycznej szczodrości jest czyn Marii podczas uczty w domu Szymona.

„Chrystus miał przy stole po jednej stronie Szymona, którego uzdrowił z odrażającej choroby, a po drugiej Łazarza, którego wskrzesił z grobu. Marta usługiwała u stołu, a Maria uważnie wsłuchiwała się w każde słowo padające z ust Jezusa. W swej łasce Jezus odpuścił jej winy i wywołał z grobu jej ukochanego brata, toteż serce Marii przepełnione było wdzięcznością. Słyszała, jak Chrystus mówił o swej zbliżającej się śmierci i w swej głębokiej miłości i trosce pragnęła okazać Mu cześć. Wielkim osobistym poświęceniem kupiła »alabastrowy słoik bardzo kosztownego olejku«, aby namaścić nią Jego ciało. Lecz dziś wielu mówiło, że ma On zostać ogłoszony królem. Jej smutek przemienił się w radość i pragnęła być pierwszą w uczczeniu swego Pana. Rozbijając słoik z olejkiem, wylała jego zawartość na głowę i nogi Jezusa, a później na kolanach z płaczem zrosiła je łzami i wytarła swymi długimi, falistymi włosami.

Chciała to uczynić niepostrzeżenie i czyn jej uszedłby uwagi, lecz olejek wypełnił pokój wonią i ujawnił jej czyn wszystkim obecnym. (...)

Maria usłyszała te krytyczne słowa. Serce jej zadrżało. Obawiała się, że siostra będzie jej czynić wymówki z powodu przesady. Mistrz również może uznać ją za nierozważną. Chciała wycofać się bez przeprosin i usprawiedliwień, kiedy dał się słyszeć głos jej Pana: »Czemu wyrządzacie przykrość tej niewieście?«. Jezus rozumiał, że jest zakłopotana i zmartwiona. Wiedział również, że tym aktem posługi wyraziła swą wdzięczność za przebaczenie jej grzechów, i dlatego wystąpił w jej obronie. (...)

Lekcja 9 – 3 marca, *Dary wdzięczności*

Pachnący prezent, jakim Maria zamyślała obdarzyć martwe ciało Zbawiciela, wylała na Niego za życia. (...)

Maria niezupełnie rozumiała znaczenie swego uczynku miłości. Nie mogła odpowiedzieć oskarżycielom. Nie mogła wytłumaczyć, dlaczego wybrała tę właśnie okazję do namaszczenia Jezusa. Duch Święty planował za nią, a ona była tylko posłuszna Jego nakazom. Natchnienie raczej nie dawać żadnego uzasadnienia. Niewidzialna obecność, to przemawia do umysłu i duszy, i pobudza serce do działania. Takie jest jej własne prawo.

Chrystus wytłumaczył Marii znaczenie tego czynu, dając w ten sposób więcej niż otrzymał. (...) Jak rozbity został alabastrowy słoik i wypełnił wonnością pokój, tak i Chrystus miał umrzeć, a ciało Jego miało być złamane; lecz On miał powstać z grobu, a wonność Jego życia miała wypełnić ziemię” (Ellen G. White, *Życie Jezusa*, Warszawa 2013, wyd. XV, s. 502-505).

Jakkolwiek mało znaczący mógł się wydawać gest czci ze strony Marii wobec Jezusa, to jednak On widział to inaczej. Chrystus pragnie naszego oddania i szczerzej chwały. Prosi o to, co w nas najlepsze - nic więcej, nic mniej, nic innego.

**Do rozważenia:** Co oznacza stwierdzenie: „Gdzie jest skarb twój - tam będzie i serce twoje” (Mt 6,21)? Jak gest miłości Marii wskazuje zarówno ducha, jak i miarę prawdziwej ofiarności? W jaki sposób wonny dar miłości Marii jest symbolem tego, co Chrystus uczynił dla nas na krzyżu?

### **Etap 3 - Zastosowanie**

**Tylko dla nauczyciela:** Przeczytaj poniższą prawdziwą historię, a następnie przy pomocy pytań do zastosowania omów wypływającą z niej lekcję.

**Praktyczna religijność - historia prawdziwa.** Przed laty przedmieścia pewnego miasta zostały dotknięte powodzią, gdy pobliska rzeka przerwała wał przeciwpowodziowy i zalała w ciągu kilku godzin okoliczne domy. Pewien młody człowiek imieniem Dean pospieszył z pomocą tym, którzy utracili cały swój dobytek. Jakiś czas przedtem Dean przyjął Chrystusa i stał się chrześcijaninem.

Tak się złożyło, że do powodzi doszło nazajutrz po amerykańskim Święcie Dziękczynienia. W wielu rodzinach rodzice zakupili już prezenty pod choinkę dla swoich dzieci. Te prezenty, wraz z całym dobytkiem, zostały zabrane przez żywioł. Zbór Deana założył prowizoryczny ośrodek pomocy w pobliżu lokalnej siedziby Czerwonego Krzyża, dowożąc furgonetką artykuły pierwszej potrzeby i rozdając je powodzianom. Dean pomagał osobom przebywającym w ośrodku uzyskać odzież i inne niezbędne rzeczy. Kiedy z troską i szczerą dobrocią uwijał się przy tej pracy, pewna mała dziewczynka przyglądała mu się bacznie, po czym zwracając się do matki powiedziała:

- Widzisz, mówiłam ci, że Jezus przyjdzie i się nami zaopiekuje!

Około 10 lat później koordynator akcji pomocy powodzianom spotkał podczas konferencji adwentystycznej jednego z członków zboru, do którego należał Dean i zapytał o niego. Okazało się, że Dean, wówczas nowo nawrócony młodzieniec, był teraz pierwszym starszym zboru.

### **Pytania do zastosowania**

1. Jak szczodrość Deana świadczy o jego usposobieniu?
2. Jak okazywanie szczodrości przygotowało go do duchowego przywództwa?
3. Jak słowa nieznajomej dziewczynki mogły zmotywować Deana do dalszego bezinteresownego działania?
4. Jak ofiarność przygotowuje nas do duchowego rozwoju i podejmowania większych obowiązków?

### **Etap 4 - Tworzenie**

**Tylko dla nauczyciela:** Bóg jest największym przykładem ofiarności. Powinniśmy codziennie rozmyślać o przejawach Jego łaskawości, zwłaszcza okazanej w ofiarowaniu Chrystusa. Naśladując boski przykład doznajemy przemiany serca, tak iż widzimy Bożymi oczami i czujemy Bożym sercem. Stajemy się rękami Boga niosącymi uzdrowienie światu. Zjednoczeni z Bogiem w cierpieniu i radości zostajemy przez Jego łaskę przemienieni na Jego podobieństwo.

**Zadania**

1. Sporządź listę źródeł literackich, tych natchnionych i tych inspirujących, które poruszają twoje serce obrazami Bożej ofiarnej miłości.
2. Zaplanuj osobisty weekendowy wyjazd poświęcony duchowym rozmyśleniom skierowanym na Boże dary.